

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۴/۲۰

محمد انور آخر

د بنخو ليک لوست په اسلام کې (د نجونو زده کړې) (پنځمه برخه)

افغانان د خپلو لونیو دینمنان:

افغانانو په ځانګړي توګه یو شمېر پښتني کورنۍ، د پښتونولۍ یا د اسلامي حجاب په نوم د بنخو د پردې په هکله له افراطه ډکې کړنې ترسره کوي چې د پردې په نوم نجونو ته اجازه نه ورکوي، زده کړې وکړي او ښوونځی ته ولاړي شي، دوی د اسلام او پښتونولۍ د ستر په نوم تر هغې افراط کوي چې له امله یې کړنې د جاهلیت دور ته ورګرځي او مخامخ له اسلامي شریعت سره په ټکر کې دي، دوی په دې نه پوهیږي چې بنخه مور، بنخه خور، بنخه لور او تر دې چې «بنخه د سړي لباس دی او سړی د بنخې»:**﴿هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ﴾** (بقره: ۱۸۷) فکر نه کوي چې که بنخه نه وای نو انسان به نه و، نه پوهیږي چې ټول پیغمبران له بنخو پیدا شوي دي، عیسی (ع) یوازې له بنخې (بي بي مریمې) څخه پیدا شوی دی په داسې حال کې چې سړی نه دی ورنږدې شوی.**﴿وَمَرْيَمَ ابْنَتْ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ﴾** ژباړه: «او د عمران لور مریم چې خپله لمن یې پاکه ساتلې وه، مور په هغې کې له خپل لوري روح پو کړ.» (تحریم: ۱۲) هو! همدا پښتانه دي چې کله یې په کور کې لور وزیريږي له داسې حالت سره مخ شي، ته به وایې چې له آسمانه ټکه پرې راپرېوتې او یا یې په کور کې د سر دینمن پیدا شو:

﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾

ژباړه: «کله چې له دوی څخه یو چا ته د لور د زیږېدو زېږی ورکول کیږي، نو مخ یې تور اوږي او له قهره ډک وي.» (نحل: ۵۸؛ زخرف: ۱۷)

داسې خلک هم شته او لیدلي مې دي، هغه بنخې چې پرله پسې لونه زیږوي د میرونو له لوري تر فشار لاندې دي چې ولې لونه زیږوي په داسې حال کې چې لور یا زوی د الله تعالی له لوري ورکول کیږي دا د بنخې په واک او وس کې نه ده:

﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ يَهَبُ لِمَن يَشَاءُ إِنَاءً وَيَهَبُ لِمَن يَشَاءُ الذُّكُورَ ۚ أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاءً ۗ وَيَجْعَلُ مَن يَشَاءُ عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ﴾

ژباړه: «الله د آسمانونو او ځمکې د پاچاهۍ مالک دی، څه چې غواړي پیدا کوي یې، چا ته چې یې خوښه شي لوني ورکوي. چا ته چې یې خوښه شي زامن ورکوي. او چا ته یې چې خوښه شي زامن او لوني دواړه ورکوي او چا ته یې چې خوښه شي شندوي یې. هغه پوه او قادر دی.» (شورا: ۴۹-۵۰)

بده خو لا دا چې همغه نجونې چې د زیږېدو پر مهال یې پلار تور او شین اوږي خو کله چې د خدای او انسانانو پر وړاندې لویه ګناه (قتل) وکړي نو د خپل ژوند د ژغورلو په بدل کې خپله بې ګناه او معصومه لور یا خور د څارویو په څېر د وینې د بېي (دیه) په توګه ورکوي.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په خیر و لولی

پښتانه پر خپلو لونیو د (ولور) په نوم پیسې اخلي او د څارویو په څېر یې پلوري، هغه د میراث حق چې قرآن ورکړی دی، نه ورکول کیږي، کونډه بنځه په خپله خوښه (لکه څه ډول چې قرآن ویلي دي) میره نه شي انتخابولی، له دې امله ده چې پښتون قوم په دې مشهور دی چې یوازې (نیم قرآن مني) ځکه خو «شېطان د هغوی عملونه د دوی لپاره بنایسته کړي دي» **﴿لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ﴾ (النمل: ۲۴)**

او د خپلې ناپوهۍ او افراط له کبله له خپلو لونیو سره د پخوانیو عربو جاهلانو په څېر چلند کوي، عربو جاهلانو خپلې لونی له دې کبله په خاورو کې ژوندی خښخولي چې بنځو ته د انسان په سترګه نه کتل کیږي: **﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ ژباړه: «کله چې له ژوندې بنځې کړای شوي جلکې څخه پوښتنه وشي چې په کومه ګناه وژل شوي ده؟» (تکویر: ۸-۹)**

نجونی چې د سړیو په شان انسانان دي او د سړیو غونډي، الله تعالی د زده کړو وړتیا (استعداد) ورکړې ده، نو هغوی چې خپلې لونیو زده کړو ته نه پرېږدي او د خدای (ج) له لوري ورکړی شوی استعداد یې له خاورو سره خاوري کوي هماغه د پخوانیو عربو جاهلانو کړنې ترسره کوي، داسې لکه خپلې لونیو چې ژوندی په خاورو کې خښخوي. **«أيا هغوی ته د دوی عقل د دغو کړنو امر کوي؟ که له حده تېرشوي خلک دي؟» ﴿أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَخْلَامُهُمْ بِهَذَا ۚ أَمْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ﴾ (طور: ۳۲)**

پښتنو کې داسې ناپوه او رانده مسلمانان هم شته چې خپله یې لمونځ په سمه توګه نه وي زده خو د ښوونځي او زده کړو پر خلاف فتواګانې ورکوي په دې هکله زما د سترګو لیدلی حال داسې دی چې د برهان الدین رباني د واکمنۍ پر مهال، ما د خپل کلي په جومات کې، د پاملرنې موسسې پر مرسته د ماشومانو د زده کړو یو ټولګی جوړ کړی ؤ، دغه ټولګی ته له نږدې کلیو څخه ماشومان راتلل، د دغو ماشومانو په ډله کې د اسلامي ګوند د یو قوماندان زامن هم وو، دغه قوماندان چې بې سواده ؤ، تل یې له ځان سره کلاشنیکوف ګرځولو، ډېر ښه سړی ؤ، تل به مو توکي سره کولي. یوه ورځ مور څو کسان سره ناست وو، چې زموږ د کلي له جومات څخه زده کوونکي ماشومان رخصت شول، قوماندان صاحب چې ماشومان ولیدل چې د ده ماشومان هم په کې وو، وپي ویل: **«څوارلس کاله مو له خلقیانو سره وویشتل، بیا به له دغو مکتبیانو سره وژنو...»**

کله چې د ده خبرې پای ته ورسېدې، د ښوونځي ماشومان هم زموږ خوا ته راوړسیدل، نو ما خپل زوی مومند آخې (چې هغه مهال څلور کلن ماشوم ؤ، خورا ډېر هوښیار او لایق ماشوم ؤ) او د قوماندان دوه تنه زامن مې راوغوښتل، لومړی مې د ده زامنو ته وویل چې لمونځ ولولئ او بیا مې قوماندان ته وویل چې اوس ته لمونځ ولوله، لنډه دا چې له پلار څخه یې زامنو ښه لمونځ یاد ؤ، ځکه چې دوی په ټولګي کې له خپل ښوونکي څخه کتابي لمونځ زده کړی ؤ، وروسته مې خپل زوی ته وویل چې شپږ کلمې ولوله، هغه په ډېر ښه ډول سره ټولې کلمې ولوستلې، خو کله مې چې قوماندان ته وویل چې ته په دې شپږو کلمو کې یوازې دوه کلمې ولوله، هغه وویل: **«قسم شه که زده مې وي.»** بیا مې ورته وویل: ښه ده طبیبه کلمه ولوله. ده بیا وویل: **«قسم ده که مې زده وي.»** قوماندان صاحب نوموړي کلمه زده وه خو په دې نه پوهیدو چې کلمه طبیبه کومه کلمه ده؟

ډېر کلونو وروسته (د حامد کرزي د واکمنۍ په لومړیو کې) زموږ د کلي یوې حقوقي دعوي د حل لپاره د خوست د څو قومونو مشران چې یو تن مولوي صاحب هم په کې ؤ، زموږ په کلي جرګه وو، چې د مشرانو په ډله کې هماغه قوماندان صاحب هم شامل ؤ، دا مهال یو چا راته وویل چې قوماندان، پرون په خپل جومات کې ویلي دي چې (جهاد وکړئ جهاد فرض دی) مور چې له پخوا توکي سره درلودلې ومې ویل: فلانیه! بیا دې فتوا ورکړې ده... ده وخنډل وپي ویل: **«واله چې جهاد خو فرض دی.»** وروسته مې د قومونو مشرانو ته وویل دا وګورئ داسې یو وخت ؤ چې کلمه طبیبه یې نه پیژندله، اوس فتواګانې صادروي. قوماندان وویل: **«ولي مې نه ده زده.»** سمدلاسه یې د شهادت کلمې لوستل پیل کړل، مخکې له هغې چې زه غږ پرې وکړم، مولوي صاحب چې ډېر ښه سړی ؤ په خندا یې وویل دا خو د شهادت کلمه ده، ټولو مشرانو وخنډل ...

۱۴۰۱/۱/۳۰ ل.

نور بیا